

NOVA SCOTIA DUCK TOLLING RETRIEVER

Kraj pochodzenia: Kanada

Data publikacji obowiązującego wzorca: 24.06.1987

Użytkowanie: Pies biega, skacze, bawi się wzdłuż linii brzegowej obserwując stado kaczek, od czasu do czasu znika z pola widzenia, po czym szybko pojawia się ponownie, wspomagany przez ukrytego myśliwego, który rzuca mu patyki lub piłkę. Bawiący się pies wzbudza zainteresowanie płynących z dala od brzegu kaczek, które są wypłaszane w zasięgu strzału. Następnie pies jest wysyłany w celu odnalezienia martwego lub ранnego ptaka.

Klasyfikacja FCI: Grupa 8 - Aportery, płochacze i psy dowodne.
Seksja 1 - Aportery
Podlega próbom pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY:

Nova Scotia Duck Tolling Retriever powstał w Nowej Szkocji na początku XIX wieku w celu wypłaszania i wyszukiwania ptactwa wodnego.

WYGLĄD OGÓLNY:

Pies średniej wielkości, silny, zwarty, harmonijny, dobrze umięśniony, o średnim lub ciężkim kośćcu; zwinny, czujny i zdecydowany. Wiele psów tej rasy ma nieco smutny wyraz pyska, do momentu rozpoczęcia pracy, kiedy nabiera wyrazu głębokiego skupienia i ekscytacji. W pracy szybki i energiczny w działaniu; głowa noszona prawie na poziomie linii grzbietu; mocno owłosiony ogon znajduje się w ciągłym ruchu.

ZACHOWANIE - TEMPERAMENT:

Pies wysoce inteligentny, łatwy w układaniu, bardzo wytrzymały. Silny i dobry pływak, urodzony i wytrzymały aporter na lądzie i w wodzie, gotowy do pracy w każdym momencie. Jego silna potrzeba aportowania oraz wesołość są niezbędnymi cechami niezbędnymi do pracy.

GŁOWA:

Wyraźnie zarysowana, nieznacznie klinowata.

Mózgoczaszka:

Czaszka: Szeroka, lekko zaokrąglona, guz potyliczny nie wystający; policzki płaskie. Szerokość czaszki u przeciętnego samca wynosi ok. 14 cm pomiędzy uszami, zwężając się do ok. 3,8 cm na grzbiecie nosa. Długość głowy wynosi w przybliżeniu 23 cm od nosa do potylicy. Głowa musi być proporcjonalna względem wielkości ciała.

Stop: Umiarkowanie zaznaczony.

Trzewioczaszka:

Nos: Nozdrza rozwarte. Kolor powinien zlewać się z umaszczeniem lub być czarny.

Kufa: Zwęża się w prostej linii od stopu do wierzchołka nosa, z silną, ale nie wystającą żuchwą. Dolna linia kufy prawie prosta. Sierść na kufie jest krótka i delikatna.

Wargi: Przylegają niemal szczelnie; z profilu tworzą delikatny łuk, fafle nie obwisłe.

Szczęki/uzębienie: Wystarczająco silne do utrzymania dość dużego ptaka, ale o delikatnym uchwycie. Prawidłowy zgryz nożycowy; wymagane jest pełne uzębienie.

Oczy: Dobrze osadzone o migdałowym kształcie, średniej wielkości. Koloru od bursztynowego do brązowego; o przyjaznym, czujnym i inteligentnym wyrazie. Skóra wokół oczu powinna być tego samego koloru, co wargi.

Uszy: Trójkątne, średniej wielkości, wysoko i dobrze osadzone z tyłu czaszki z delikatnie podniesioną podstawą, dobrze owłosione; krótkie włosy występują na zaokrąglonych końcówkach.

Szyja: Mocno umięśniona, dobrze wysklepiona, średniej długości, bez oznak podgardla.

TUŁÓW:

Linia grzbietu pozioma.

Grzbiet: Krótki i prosty.

Lędźwie: Silne i umięśnione.

Klatka piersiowa: Głęboka, mostek sięgający łokci. Żebra dobrze wysklepione, nie są ani beczkowate ani płaskie.

Brzuch: Umiarkowanie podkasany.

OGON:

Stanowi naturalne przedłużenie zadu z jego lekkim spadkiem, szeroki u nasady, mocno owłosiony, sięga przynajmniej do stawu skokowego. Ogon może być noszony poniżej linii grzbietu, z wyjątkiem, kiedy pies jest w stanie czujności - wtedy wygina go mocno ku górze, ale nigdy nie zarzuca na grzbiet.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie:

Powinny wyglądać jak równoległe kolumny; proste i o mocnym kośćcu.

Łopaty: Muskularne, kości łopatek dobrze pochylone do tyłu, dobrze osadzone, dający wyraźny kłąb przechodzący w krótki grzbiet.

Łopatki i ramiona są mniej więcej równej długości.

Łokcie: Powinny delikatnie przylegać do ciała, nie odstające ani zbyt mocno przylegające, pracujące gładko i równo.

Śródreżca: Mocne, lekko pochylone.

Przednie łapy: Z mocną błoną pławną; średniej wielkości, zwarte i okrągłe, palce dobrze wysklepione z grubymi opuszkami. Palce szczałkowe mogą być usunięte.

Kończyny tylne:

Zad muskularny, szeroki i kwadratowy. Kończyny dobrze kątowne. Górna i dolna część powinna być w przybliżeniu tej samej długości.

Uda: Dobrze umięśnione.

Stawy kolanowe: Dobrze kątowne.

Stawy skokowe: Nisko osadzone, nie są zwrócone ani na zewnątrz, ani do wewnątrz. Nie powinno być wilczych pazurów.

Tylne łapy: Takie jak przednie.

CHÓD:

Pies łączy wrażenie sprężystości i siły; ruchy energiczne, o dobrym wykroku przednich kończyn i dobrej dynamice tylnych. Łapy nie powinny być zwrócone ani do wewnątrz, ani na zewnątrz, kończyny poruszają się w linii prostej. Wraz ze wzrostem prędkości, pies powinien poruszać się w linii prostej (jednoślądem), z linią grzbietu pozostającą w poziomie.

OKRYWA WŁOSOWA:

Włos: Rasa ta została wyhodowana w celu aportowania z lodowatej wody, tym samym musi posiadać wodoodporną, dwuwarstwową okrywę włosową: włos okrywowy średniej długości i twardości, z gęstym i bardziej miękkim podszerstkiem. Włos na grzbiecie może być lekko falisty, ale w każdym innym miejscu jest prosty. Niekiedy zimą mogą tworzyć się długie, luźne kędziory (pióra) na podgardlu. Mogą występować także na podgardlu, za uszami oraz na tylnej stronie ud, przednie łapy są umiarkowanie owłosione.

Umaszczenie: Różne odcienie czerwonego lub pomarańczowego z jaśniejszym piórem na spodniej stronie ogona. Zwykle występuje przynajmniej jedno z białych znaczeń: na koniuszku ogona, na łapach (nie może jednak sięgać powyżej nadgarstka lub stawu skokowego), na przedpiersiu oraz jako strzałka na głowie. Psy wysokiej klasy nie powinny mieć obniżanej oceny za brak białych znaczeń. Pigment nosa, warg oraz powiek powinien być koloru cielistego, zlewać się z umaszczeniem lub być czarny.

WZROST I WAGA:

Idealna wysokość w kłębie: psa powyżej 18 miesięcy wynosi
19-20 cali (48-51 cm);
suki powyżej 18 miesięcy wynosi
18-19 cali (45-48 cm);

Jeden cal (2,5 cm) powyżej lub poniżej idealnej wysokości stanowi dopuszczalne odchylenie.

Waga: powinna być proporcjonalna do wielkości i kośćca psa - 45-51 funtów (20-23 kg) dla psa; 37-43 funty (17-20 kg) dla suk.

WADY:

Wszelkie odstępstwa od powyższego wzorca powinny być traktowane jako wady, obniżające ocenę w zależności od stopnia ich nasilenia.

- kufa wklęsła lub ścięta,
- zbyt wyraźny stop,
- jasnoróżowy nos,
- nos i powieki w kolorze innym niż opisane powyżej,
- zgryz przemienny,
- duże, okrągłe oczy,
- miękki, luźny grzbiet.
- luźne lędźwie,
- ogon w akcji noszony poniżej linii grzbiet; zbyt krótki, zakręcony lub zawinięty dotykający grzbietu,
- pochylone śródstopia,
- mało zwarte łapy,
- słaba (rzadka) sierść (nie wystarczająco gęsta),
- brak masy u dorosłego psa,
- wysokość w kłębie powyżej lub poniżej jednego cala (2,5 cm).

WADY ELIMINUJĄCE:

- „motylkowy” nos,
- tyłozgryz więcej niż 1/8 cala (3 mm),
- przodozgryz, skrzywiona kufa,
- brak błon pławnych,
- białe łaty na ramionach, wokół uszu, na karku, wzdłuż grzbietu lub na bokach,
- srebrzysta okrywa włosowa, szare włosy w sierści, czarne plamy,
- jakiegokolwiek inny kolor niż odcienie czerwonego lub pomarańczowego,
- lęklivość u psów dorosłych.

UWAGA:

Samce muszą mieć dwa, prawidłowo wykształcone jądra, całkowicie umieszczone w worku mosznowym.